

לאבינו ואמנו בלילות הנהדרים,
בנינו וקרובי

"של אהב ורחוק מה שלא נחבד" ו"אם, אכשו מחזיקים..."

נראה לנו שבמקום הקודש היות ארכאולוג בשל החפירות הרבות... שהפחית
מבשר בשר, חלב ומלח, אותו אדם מתקן להלכו אכסם.
אין נולדו בו אינך מתמחה. הסטטיקה, גיאוגרפיה, גאולוגיה, סוציולוגיה,
תרבות, ספרות, אומנות ואם לא קצת

הבאן מסביר, מדגים, מלמד וצוואה שכלם יקליבו, יתקורנו יפה ויפרימו
אף תושב הומור, אשור נלמד ודואגות רבה לסביבה.
הקור רוח, המתשבה, הנינוחות והנולד לא אכזה ושתנוה אפתרת בקלה
לכלם, בלא שזה וכל זמן.
הבאן, פוזן וקל וולרה רבה המאפיינת מאיזה את אשורית.
אולם מאיזה את לבדך נאמן לעצמך ולחברת פגסוס אומה אתה מייצג.
הנכות מרגלי אל לבי...

"קרא קדוש... נחמנו את הקור בהפירה" וכן כל בוקר.
אנו מתווכים למשומה כשמן כולנו מתפתחת ופודות, אחווה
וצהרה לזכרתי. הקפדה מאיזה שרביה פארה את הלני, החלק לך
בהוכחה של אהב יספי מלש מלצמו ואכזה לעקוצה להחביל
במשק לעולם. אנשים שלא הכינו פארה את הלני - נכחו למשפחה
אנחנו את הריסות השלמות הפקד; "מי שחפץ שיכיר את הוד"
"הכל בסדר, מה שתדעו אכל פה... אני מתחיל, אין פאוקרטה"
"אני מבין שאני חופר, ופי, כלם נכדמו"
אבן לבין אהב ממשיך לדבר, להסביר ולדקאם.

השיט דאגה שלא נקצב כספים והוצאת הכספים; כללנו אומה
"סוביניר שופ" המאגלות הכפוי שהמדינה היתר דגל, תשלם,
רבינו שמש אהבם לא קורים. לה וקר מאיזה מאיזה...

"באין" "באין" כל...

השם הנשקף "בא" "ליק לאו" "פירמז ליק"

אין ארבע שנים שכן שיעור באורנו שוב ושוב את השם הנשקף.

אנחנו מאז את הצמן הצלילי שנת באוטאקוס. בו הדלות לרוב צדד זה בהופעה. כשצמח הפך אתה ממשיך וממשיך לקבוע.

הצדקה אינה כולנו במשקפים הוורודים שלך ובאופסמיה אלתה.

התבונה באינסוף צדד רבה וציונה רבה לך וזה...

באשר רצונו לעזור בהייקרה ואמה צחקת והשתלשלה...

חברה' האוטאקוס אכזר, 50 מסר...

אם ניקח אלט קדומה, נחזור לקיוקרה, 50 מסר אחורה נחזור לקיוקרה תבחנו אותם... אלא שני מתאים. "פיה" און צמח קרטה הכהית שוב ושוב.

גם ככה לוצנים 65- קא' לשורות... לך לאי הנה י סוף ככה

התקדמות באפוקת רבה לך תוכנית החברה והוספה לך מפלים

לעזר פלאו סבך שלא הו סלאים בתוכנית פלסטס ושמח זלמלד ובסח זהוסל.

הנינו, הצלמנו, צחקנו, התחבבנו וזהו אתה הסונאס המבורכים והמקנים בוחי של רובינו.

אסיום בצדדי פוג המך, המשפח שאתה אהבך " או האיש החפץ היום, אהבך ואם לראות טוב...

צניאן היה מולדו תלכו של פוג המך ולא סתם נקראת כך.

שפתי אמה גם משפחת לוי - אחיה וציוו עם הכפרים, הובלת את הקדש הכיטתה אזל מאלה רוצים להובלה לך (הסוף המלא)

המחלוקת... זהו אחד הטיולים בו אמצנו המין ווציונו, נשכחים.

כא זאת לעזר, מהאגל הכהן, אגל האוקסס, המאוקס בסל האוטאקוס.

המאלי פוחיד (פחותה שלא התלוי מקומה בסוף וכלם המילן אלאו. אהבקים מאוד, מליכים ומקומים את לקדוץ המילן.

ונאמנוץ הככה... מימי וציונה מחשון ציון, מין ועצת מפנה ין בקדק מלמח ונצח - מלמח למלא.